

Valóban jó az ember?

(Ungarisch, Hungarian)

Írta: [Professzor Dr. Werner Gitt, Braunschweig](#)

Eredeti cím: Der gute Mensch?

Fordította: [Máté Zsuzsa](#) (2013. december)

Az ember nyilvánvalóan az egyetlen olyan lény ezen a földön, aki gondolkodik önmagáról. Az emberiség története során nagyon sok ilyen gondolat halmozódott fel. Lássunk ebből egy kis válogatást, amely betekintést ad ebbe.

Homérosz (Kr. e. 8. század): „Mert valóban! A földön lélegző és csúszó-mászó sok élőlény között nincs nyomorultabb az embernél.”

Bettina von Arnim (1785-1859): „Az ember csodálatos, felfoghatatlan lény.”

Erich Fromm (1900-1980): „Az ember a természet szeszélye.”

Friedrich Nietzsche (1844-1900): „Mert az ember bármilyen állatnál betegobb, bizonytalanabb, változékonyabb, kiismerhetetlenebb, nem kétséges – az ember a beteg állat.”

Charles Darwin (1809-1882): „Az ember most, legkevésbé kialakult állapotában is, a legdominánsabb állat, amely valaha is megjelent a földön.”

Az előadásaimra gyakran utazom vonattal. Nem régen írtam egy leporellószerűen összehajtogatható, nyolcoldalas traktátust Van út a mennybe! címmel. Szívesen megajándékozom ezzel a vonaton mellettem ülő embereket. Lehetőleg nem fülkés, hanem termes kocsiba szállok, többek között azért is, mert akkor csak egy szomszédom van.

Így a kezdeti „smalltalk” után gyorsan kialakul a személyes beszélgetés, amelynek során igyekszem megkérdezni a szomszédomtól, hogy szeretne-e egyszer a mennybe jutni. Erre szinte mindig egyértelmű igen a válasz. Ha tovább kérdezek, hogy az illető feltételezi-e, hogy valóban oda kerül, indoklásképpen azonnal ezt kapom:

- Hiszen én jó ember vagyok! Nem öltem meg senkit, nem raboltam bankot, és ahol csak lehet, jót teszek. Isten mindezt tudja.

Tapasztalatom szerint a legtöbb ember osztja ezt a meggyőződést. A fenti idézetek is egyértelműen mutatják, hogy mi, emberek Istennek a Bibliában adott kijelentése nélkül nem vagyunk képesek helyesen értékelni önmagunkat.

A Biblia megerősíti azt a tapasztalatunkat, hogy az emberek többsége jónak mondaná magát: „Sok ember mondja magáról, hogy ő jó” (Példabeszédek 20,6). Azonban a Biblia azt is félreérthetetlenül megmutatja, hogy ez a feltételezésünk óriási tévedés. Isten az 1Mózes 8,21-ben mondja ki a diagnózist: „gonosz az ember szívének szándéka ifjúságától fogva”.

A tesztek korában élünk, minden lehetséges fogyasztási cikket megvizsgálunk különböző kritériumok alapján, az eredményt kiértékeljük és közreadjuk. Szeretjük a pszichológusok által kidolgozott, különféle magatartásteszteket is. Ennek analógiájára csináljuk meg a következő, Jó vagyok-e? című bibliai tesztet! Légy szíves, válaszolj a következő négy kérdésre!

Hazudtál már valaha? Ide tartoznak a féligazságok, az apró hazugságok vagy a hengegés is.

Igen Nem

Loptál-e már valaha – függetlenül a lopott holmi értékétől?

Igen Nem

Megkívántál már valaha valakit? Jézus ezt mondta: „Én pedig azt mondom nektek: aki kívánsággal tekint egy asszonyra, már paráznaságot követett el vele szívében” (Máté 5,28).

Igen Nem

Gyűlöltél már valaha valakit? Az 1János 3,15-ben ezt olvassuk: „Aki gyűlöli a testvérét, az embergyilkos; azt pedig tudjátok, hogy az embergyilkosnak nincs örök élete”.

Igen Nem

Ha a fenti kérdések közül csak egyetlenegyre is igennel válaszoltál, akkor – legalább a szíved mélyén – be kell ismerned, hogy hazug, tolvaj, házasságtörő vagy gyilkos vagy. Ez a kis teszt a Tíz parancsolatból csak négyre korlátozódik. Mit gondolsz, amikor Isten a saját mércéje szerint ítél meg, vétkesnek vagy vétlennek lát?

Ha őszinték vagyunk, be kell ismernünk, hogy valóban bűnösök vagyunk. Ezt mondja nekünk Isten a Zsoltár 14,3-ban is: „Mindnyájan elfordultak tőle, egyaránt megromlottak. Senki sem tesz jót, egyetlen ember sem”.

Ha csak egyetlen parancsolatot hágtunk is át, annak az a következménye, hogy az örök kárhozatba, a pokolra jutunk, hiszen Jézus így tanít a Hegyi beszédben: „... aki pedig azt mondja: Bolond! - méltó a gyehenna tüzére” (Máté 5,22).

Ha a négy tesztkérdésből csak egynél ikszelted be az igent, már az alatt az ítélet alatt állsz, amelyről a Jelenések 21,8 ezt mondja: „De a gyáváknak és hitetleneknek, az utálatosoknak, gyilkosoknak és paráznáknak, a varázslóknak és bálványimádóknak, és minden hazugnak meglesz az osztályrésze a tűzzel és kénnel égő tóban: ez a második halál”. – Még mindig azt gondold, hogy jó ember vagy, vagy már felismerted, hogy bűnös vagy, és ezzel kiérdemelted Isten haragját?

Isten nem akarja, hogy örökre elveszünk, ezért elküldte a Fiát, Jézus Krisztust hozzánk a földre. Jézus Krisztust keresztre feszítették, és három nap múlva feltámadt. Úgy halt meg, mint egy bűnöző, és nem azért, mert vétkezett volna a törvény ellen, hanem mert *mi* vétkeztünk. Jézus a mi bűneink büntetését vállalta magára, hogy megváltson bennünket. Aki hitből fakadó személyes döntést hoz Jézus mellett, arra ez érvényes: „örök élete van; sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe” (János 5,24). Mekkora fordulat!

Jézus váltsága által az elveszett ember élete új értéket nyer: „drágának tartalak, és becsesnek, mivel szeretlek” (Ézsaiás 43,4).

Az írás a Factum c. folyóirat 2005/8. számában jelent meg.